

ἄλλας μηδεπεγένεται. Μαθαφερόντως δὲ ὁ ὄμηλος τοῖς ἐν ἀξιώμαστ, καὶ τοῖς τυχοδόται, καὶ μελλοντὶ ἡ ἔπειρον γνωστήμενος. ὅμοιοις ἡ καὶ καὶ ταῦτα ἀλλας δικιφορας, ἐκέστους ἀπονίκημαν τὸ φρέπον καὶ καὶ δὲ αὐτὸν μὴ ἀργεύμενος τὸ σωματικόν εἰπεν· δὲ πλακεύμενος τοῦς ἡ διπλοβαγνοστούς ἡ μετέωρος, εἴτε ἡ μετέωρη, σωματόβληψος λέγει τὸν καλοφύγητον συμπέραντα. ἔκδομνος ἡ ἕπειρος τῶν εἰσεγόντων μεράλης, μικρὰ λυπτόν. ὁ μάρτιος μέσος τοιούτος δεῖν· εἰς σύνδικας τοιούτος δὲ. τὸ δὲ σωματικόν τοιούτος, ὁ μάρτιος τοῦ δέκατον διατάξεις, μὴ διά τοῦ ἀλλοῦ, αἱρεσον· δὲ ὅπως ἀφέλειά τις αὐτῷ γέγνηται εἰς γεύματα, καὶ οὐδαὶ διά γεύματαν, κόλαξιν δὲ πᾶσι μηδερρήγων, ἔπιπτες ὅπις δύσπολος καὶ δύστερος, αἰπεῖδεις δὲ φεγγεται τὰ ἄκρα ἑστατοῦς, οὐαὶ τὸ αἰσχύνυμαν εἶται τὸ μέσον.

cum iis qui in dignitate constituti sunt
& priuatis, cum magis item & minus fa-
miliaribus, ceterisque diversi inter se ge-
neris hominibus congresiones facit: fin-
gulisque id quod decet, attribuet, ac col-
latificare quidem per se eliger, cauebit-
que contristare. sed euuenientia tamen i-
psa si maiora fuerint, honestatem inquam
& ueritatem consequetur, voluptatisque
causa magna, qua postea subsequutura sit,
paruum dolorem afferre non verebitur.
Ac mediis quidem talis est, noménque
non habet. Qui autem obsequitur, si nul-
la alia de causa id facit, nisi ut iucundus
sit, placidus est & obsequiosus: si ut emol-
lumentum aliquod adipiscatur, atque id
vel pecuniis, vel iis rebus, que pecuniis
comparantur, adulator. ac eum qui omnia
moleste accipit, esse morosum & litigio-
sum iam diximus. quia verò medium ca-
ret nomine, inter fese extrema ipsa oppo-
ni videntur.

CAPVT XIII.

Περὶ τὰ ἀντά δὲ σχέδιν δέξεται καὶ οὐκ ἡ τῆς
ἀλαζονείας μεσότης. πάντυμος δὲ καὶ τῇ
αὐτῷ οὐ κατεῖχεν δὲ καὶ ταῖς τοιωτάτες ἐπελθεῖν.
μᾶλλον τοι γάρ αὐτὸν ἵπατο τὸ πεῖστο τὸ θύεος,
καὶ τὴν ἔκστος μελετήν τε τοῦ μεσότητος τῇ
ταῖς αρισταῖς πειράσματι εἴτε δὲ τοῖς πειράσμα-
τος ἔχον σωματόντες· εἰ δὲ τῷ συζητήν, οἱ μὲν
πειράσματις θύεος καὶ λύπτῳ φύλακοι μέντος, ἐφίλη-
ται· πειράσματι δὲ τῷ ἀλιθευόντων τε καὶ θευμα-
τικῶν εἰς πατέμα, ὁμοίως ἐν λόγοις καὶ περι-
έπειστον καὶ τῷ περιστοιχίῳ πατέμα. Δηλοῦται δὲ ὁ μὲν
ἀλαζών, περιστοιχικὸς τῷ ἀνδρόν τῷ, τοῦ
καὶ μὴ πάρα χρόντων, καὶ μεζόνων ἢ πάρα
χρόνων· οἱ δὲ εἴρων αἰώνια πάλιν, αριστερά τοι πα-
ρέχονται, μὴ πάλιν ποιεῖν· οἱ δὲ μέσος ἀνθέ-
κτος τις ἄν, ἀλιθευτικὸς καὶ τῷ βίσσῳ, καὶ
τῷ λόγῳ, τῷ πάρα χρόνῳ ὁμοιοῦντο τῷ πει-
ράσματι, καὶ οὕτω μείζων, οὕτω τέλεστος. Εἴτε δὲ
τούτων ἔχεται, καὶ ἔνεργε πίνος ποιεῖν καὶ
μηδενός, ἔκστος δὲ οἵος δέξεται, τοιωτάτα λέγεται
καὶ περιέπειστον, καὶ λύπτῳ τῷ, εἴτε μὴ τονού-
τους περιέπειστον. Καὶ δέ τοι τὸ μὲν φύλακος,
φαῦλον καὶ φεκτόν· τὸ δὲ ἀλιθέτης, καλὸν
καὶ ἐπαγνευτόν. Οὕτω δὲ καὶ οἱ μὲν ἀλιθευ-
τικὸς, μάτιος τούτος, ἐπαγνευτός, οἱ δὲ θευματί-
κος, ἀμφότεροι μὲν φεκτοί. μᾶλλον δὲ ὁ ἀ-
λαζών. Οὐδὲ οὐκετέρου μὲν εἰς πατέμα· περιτε-
τερού δὲ πειράσματος. οὐ γάρ πειράσματος
ἐπί τοῖς οὐρανοπάντας αἰώνιες πάλιν λέγομεν.

Creca eadem ferè etiam arrogantię me-
diocritas versatur: quæ quidem etiam
ipſa nomen non habet. non ab **re** autem
erit, vt de his quoque differamus. nam &
singula pertractando melius quæ ad mo-
res spectant, percipere poterimus: & vir-
tutes esse mediocritates tunc demum cre-
demus, vbi in omnibus id ita se habere
perspexerimus. In conuictendo igitur qui
cum voluptate & dolore congressiones fa-
ciunt, dicti iam sunt. nunc de veracibus
& mentientibus, atque id tam verbis,
quām actionibus & fictione dicendum est.
Arrogans quidem est is, qui illustria quæ-
dam vel quæ non habet, vel maiora quām
habeat, singit, ac sibi vendicat, dissimula-
tor contrā, qui quæ sibi insunt vel negat,
vel diminuit. At medius cūm sit ipse ille
qui est, & tam vita quām verbis verax,
ea ipſa planè quæ sibi insunt, neque ma-
iora, neque minora esse confiteretur. Atque
horum vnumquodque potest & calicuus
& nullius rei causa fieri, qualis autem
vnuſquisque est, talia etiam, nisi alicuius
rei causa faciat, & agit & dicit: nec
non ita vitam quoque suam omnem in-
ſtituit, ac per ſe quidem mendacium pat-
uum est & vituperatione dignum, verum
honestum & laudabile. idcirco fit, vt verax
ipse qui est medius, laudē mereatur, men-
tientes autem vituperio afficiendi sint: vi-
trique illi quidem, fed magis tamen arro-
gans. Sed de vtrisque his iam dicamus: ac
prius de veraci. non enim de eo intelligi
volumus, qui in pactionibus verum dicit,